

Hermaeus Mora

A jóslatok és jövődölések Istene

A következő szemelvényt egy híres kalandozó naplójából állítottuk össze, aki a harmadkor végének zűrzavaros időszakában élt. Vélhetően tevékenyen részt vett a Septim ház kiirtásában, s köze volt azokhoz az eseményekhez, amelyek Mehrunes Dagon megidézéséhez, s ezt követően kiűzéséhez vezettek. Ránk mégis csak a daedra hitről írott feljegyzései maradtak, amik jól tükrözik annak a kornak szálnalmas voltát, ahol egy ilyen ember is neves hős lehetett. A bejegyzéseket a jobb érthetőség kedvéért nem időrendben, hanem ABC renben közöljük.

(katt a nagyobb felbontásért a képre)

Miután a 14-ik daedra hercegen is segítettem, azon gondolkodtam vajh' merre is lehet a 15-ik. Biztos, ami biztos, aludtam rá egyet, s mikor felébredtem, Casta Flavus állt ágyam mellett, ki Hermaeus Mora küldöttének vallotta magát. Szerinte a daedra herceg, a sors ura, látni kívánt, s jól teszem, ha engedelmeskedem akarátának. A térképemre bökött: "Ide menj" - aztán nem szólt többet.

Az út nehéz volt, messze a Jerall Hegység csúcsai közé vitt. Szakadt a hó és metsző északi szél fűt, végre, egy kis igazi, nordnak való itéletidő. Leginkább toronyiránt mentem, aztán szerencsére ráakadtam egy hídra, amit gondos kezek emeltek. Nem csalódtam, a híd valóban Hermaeus szentélyéhez vitt. A herceg földi mása cseppet sem volt megnyerő látvány, láttán a mudcrab-ek istene Titulus jutott eszembe, így röhögéssel küszködve közeledtem a szentélyhez. A daedra érhezhetett rajtam némi tiszteletlenséget, ezért egész kis beszédet kerekített, amely bármely imperial rétorinak a becsületére vált volna: kitért az ő végtelen hatalmára, illetve sérelmezte, hogy miután 14 testvérének segítettem, eszem ágában sem volt őt felkeresni. Épp ezért el kell végeznem neki egy szolgálatot, s az általa biztosított lélekcsapda varázslattal rabul kell ejtenem mind a 10 értelmes (már ha khajjiitok esetében beszélhetünk erről) faj egy-egy példányának lelkét.

Ez könnyű feladatnak ígérkezett, aztán jobban belegondoltam. A lakosok inkább városokban és

falvakban fordulnak elő, ahol sokan vannak, mellettük őrség, s nem tudom, talán még a jövőben hasznukat is láthatom. Átutazókra várni pedig nem az én stílusom. Így egy stílusos megoldáshoz folyamodtam: elsőként Hermaeus Mora követőit mészároltam le, utána pedig szisztematikusan végiglátogattam az összes daedra szentélyt, s kiirtottam a hívőket. Eredetileg épp ilyen indíttatásból fogtam bele a dologba, s most még hasznát is hozott. A hívők gyengék voltak és rosszul felszereltek, kár rájuk szót vesztegetni.

Mikor visszatértem Hermaeus Morához ő a legcsekélyebb kifogást sem emelte az ellen, hogy épp most irtottam ki írmagjáig a daedra hitet világunkról, sőt, hálás is volt: rám bízta az Oghma Infiniumot, a tudás nagy könyvét. Ezt azonnal el is olvastam, s mit mondjak, a benne lévő dolgok a javamra váltak.

Amikor elolvassuk a könyvet választhatunk a következő bónuszok közt:

- **Path of Steel** - *Strength, Speed, Blade, Blunt, Heavy armor;*
- **Path of Shadow** - *Speed, Acrobatics, Light armor, Security, Sneak;*
- **Path of Spirit** - *Intelligence, Alteration, Conjuration, Destruction, Restoration.*

Ezen tulajdonságok/képzettségek mind +10-et kapnak, s így akár a maximum fölé is növelhetjük őket

Valahogy így végződött az én kalandom a daedra hercegekkel és követőikkel.